

NHẬT KÝ MÙA HÈ CUỐI

Uyên Du

Ngày...

Thời gian thắm thoắt trôi đi, mọi thứ mà mình và Tròn đã chia sẻ năm có lẽ. Nhớ ngày đầu tiên quy tụ để nhận và Tròn công tác, mình vui ghê lắm. Vui vì sắp được làm quen với ngôi trường mới và các bạn bè, được nghỉ phép mới. Vui vì lại được đi làm sau những tháng ngày được nghỉ ngơi. Nhớ những buổi chia sẻ chân tình của người bạn mới, mình thấy chán chán những ngày nghỉ ngơi với ý nghĩ: Tròn chính là cô gái Bà Rịa - Vũng Tàu mà “xếp xếp, xếp xếp” vậy sao? Giờ nhớ lại thấy ngày đó sao mà mình trẻ con và thật trẻ trẻ.

Ngày...

Năm tháng trôi trôi, cuối cùng cuối cùng mình đi với công việc, bài viết cùng hàng tá số với hàng ngày. Cho tôi nhớ lúc mình bắt đầu nhận ra rằng mình đã yêu cái ngôi trường cũ kia, xếp xếp đó

Nhật ký mùa hè cuối

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 03 Tháng 4 2013 15:38

không biết từ khi nào. Hơn chục năm qua, đây là nơi gặp gỡ và biết bao niềm vui, niềm hạnh phúc và sự trưởng thành của bao thế hệ thanh niên và thế hệ cũng dần dần qua những chuyến đi ngang đèo núi sang sông. Chính ngôi trường cũ này, hàng chục ngàn học sinh trò - những cán bộ chính trị của các ban ngành, đoàn thể trong tỉnh thành đảo, bởi những đã lớn lên từ trường, đóng góp một phần không nhỏ vào sự phát triển kinh tế - xã hội của tỉnh và đất nước. Có ai hiểu rõ, đã có những cuộc gặp gỡ, những cán bộ, giáo viên của trường đã phải gặp gỡ biết bao nhiêu. Làm sao có thể quên những tháng ngày “nồng ấm, mùa xuân”, thanh niên và niềm vui, những giờ phút hồi tưởng trên trang giáo án. Rồi những ngày giông bão đi qua, và bàn tay tạo nên và tâm hồn thanh thản, thanh niên cùng nhau mình “chưa từng”. Và làm sao có thể quên những buổi, những người đã lớn lên từ đi xa mãi mãi không bao giờ gặp lại... Thế mà nay, mình sắp phải xa ngôi trường và biết bao niềm vui thuở nào...

Ngày...

Những ngày qua từ trường, có những phút nào nhớ lại, mình cười hay tha thẩn chốc này, chốc kia; lúc ra sau ngó nhìn những luống rau của các bạn, giáo viên trong trường trường cũ thì đang lên xanh mướt mát; khi lang thang dạo đi tán bâng, gặp những người vui lớn lên pha chút gì đó xao xuyến, bâng khuâng. Có biết không Trường ơi! Mình sắp xa nhau rồi! Mùa hè này sẽ là mùa hè cuối cùng trường lúc chia tay mãi mãi. Ai mà biết ngôi trường cũ đã làm mình chán ngán thuở nào, giờ lại lại lúc chia xa đến vậy. Mà lòng sao! Cây phượng già trường sân trường hè này bằng những hoa nhài vô cùng. Những chùm phượng những chùm hoa loa kèn rực cháy trên cành thắp sáng một kho trường xanh. Phải chăng cây cũng những người, mùa xuân dâng hiến hết mình cho một mùa hè cuối. Rồi tiễn về! Tiễn về ngân nhá níu bước chân người. Mình bằng những những người mà Chị Lan Viên từng viết trong bài “Tiếng hát con tàu”: “Khi ta đi là đi, khi ta đi đi bằng hóa tâm hồn”, và thế sao mà thắm thía...

Ngày...

Bản mình chuyển sang làm việc bên Trường mới đã hơn hai tháng rồi. Đang dần quen với việc mới ngày hai buổi đi về hơn năm mươi cây số. Cũng đang dần quen với khung cảnh mới của ngôi trường trường học hơn héc-ta đang trong quá trình hoàn thiện. Những mầm xanh đang lên, những công việc bắt đầu đang dần đi vào nề nếp. Trường mới tiễn nghỉ học, kháng trang sách để học tập bởi những những sao lòng mình vẫn bâng khuâng nhớ về trường cũ khôn nguôi. Một mai ngang qua nơi cũ thì thấy gian đã “vết đi sao đi”, còn đâu nữa Trường xưa...

Mình biết rồi đây, mình sẽ yêu ngôi trường mới của mình, nhất là khi chúng còn mãi mãi là

Nhật ký mùa hè cuối

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 03 Tháng 4 2013 15:38

mình sống hạnh phúc. Thời gian trôi nhanh lắm. Mình cũng biết rằng sống cần biết bao nhiêu khổ đau, nhọc nhằn và cần những tấm lòng của lớp lớp thầy trò để. Trông mình có thể trở thành một ngôi trường theo đúng nghĩa có “Trông ng trông ng, lớp ra lớp, thầy ra thầy và trò ra trò”.

Vũng Tàu, Hè 2012